

Rapport från Washington, D.C.

Handelskonflikten från ett DC-perspektiv

Handelskonflikten mellan USA och EU är på uppgång. Tidigare denna månad tog president Trump det formella beslutet att [påtvinga stål- och aluminiumtariffer](#) på de flesta av USA:s handelspartner, med formellt undantag för Kanada och Mexiko. Det beslutades den 22 mars att Kanada, Mexiko, EU, Australien, Sydkorea, Brasilien och Argentina har fram till den 1 maj att komma med ett beslut och förhandla med USA för att bekämpa USA:s handelsunderskott. I Europa har detta mötts med olika respons – en del av EU som kan tänka sig att ge Trump vad han vill och en del av EU som har visat motvilja.

Det finns två viktiga faktorer som förklarar varför detta har hänt. För det första handlar det om USA:s interna politiska kontext, alltså Trumps väljarbas och ”America first”. För det andra handlar det om ett handelsunderskott, och obalansen i handeln gör väljarna arga. Det behövs mer kommunikation mellan USA och EU och man måste komma till ett rimligt avtal sinsemellan. I Washington, D.C. konstateras det att EU:s tariffer är [för höga](#), men man erkänner också att USA:s tariffer är höga.

Många tycker att EU-ledarna borde lugna ner sig och inse att detta egentligen inte är riktat mot EU, utan Kina. Cecilia Malmström har ett bra rykte och hon borde vara brobyggaren mellan EU-länderna samt mellan EU och USA. USA och EU behöver stå samlade och inte mot varandra för att bland annat motstå Kinas överproduktion. Vissa EU-ledare lär vara motvilliga att hantera president Trump, men förr eller senare måste de göra det. Frågan är om det kommer att göras genom ett motverkande handelskrig eller fredlig förhandling, om möjligt. EU borde verka för det sistnämnda och många argumenterar för att det borde vara i form av förnyade förhandlingar av det Transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP). Trots motvilja att engagera sig med en ”mobbande” Trump-administration, så borde EU-ledarna överväga detta alternativ eftersom det just nu verkar vara ett produktivt tillvägagångssätt för att kunna hitta en balans i handeln mellan USA och EU.

I Washington, D.C. är många enade om att brist på ett gemensamt ramverk är en förklaring till nuvarande situation. Både USA och EU har en rad olika tariffer och reglerande hinder, och några väldigt höga. Rekommendationen är att USA och EU förhandlar fram en sänkning av handelshindren på båda sidor. Att förhandla om en sänkning av USA:s och EU:s handelshinder är till viss del vad TTIP handlade om. Det föreslogs av EU och fick formellt stöd av Obama-administrationen i 2013. Avtalet blev inte fullfört under Barack Obamas mandatperiod och president Trump har skickat ut blandade budskap om förhandlingarna, men han har inte formellt dragit sig ur. USA:s handelsminister, Wilbur Ross, sa i en intervju med Bloomberg Television: [“He terminated the trans-Pacific deal; he didn’t terminate TTIP”](#). Han påpekar att det var ett ganska medvetet menat meddelande om att administrationen är öppen för diskussion med Europeiska kommissionen.

Oavsett ursprung eller nuvarande avbrott så är idén bakom TTIP rimlig, och både USA och EU borde återuppta förhandlingarna där tidigare ansträngningar stannade upp. Det kan också argumenteras för att TTIP, eller en ny version av avtalet, faktiskt är välpassande för Trump-administrationen. TTIP fokuserade på reglerande handelshinder, och med en administration som förespråkar avreglering är detta kanske ett passande tillfälle för EU att återuppta förhandlingar om ett gemensamt ramverk. Både EU och USA skulle gynnas av att försöka lösa några av deras olikheter.

Att använda ett protektionistiskt tillvägagångssätt för att tillfredsställa dagens nationalistiska hållning kommer bara att påverka USA:s nuvarande ekonomiska tillstånd negativt. Men det är tydligt att Trumps strategi inte är ekonomisk, utan politisk. EU:s tillvägagångssätt måste vara att hitta ett bättre och mer konstruktivt sätt att inleda förhandlingar om ett ramverk som kan gynna båda sidor. Att svara med att höja andra tariffer riskerar att skapa en spiral av motåtgärder som kan slå mot båda ekonomierna. Frihandelsförespråkarna i Washington, D.C. påpekar att det är dags att Bryssel agerar och finner en mer långsiktig plan. EU kommer inte att komma vidare i förhandlingarna genom att säga ”hoppas att någon i Vita Huset har läst historieboken”. TTIP var kontroversiellt och EU-handelstjänstemän lär vara motvilliga att återuppta förhandlingarna. Men går det att komma fram till ett avtal som är mindre omtvistat men som ändå kan dämpa handelstvisten? Det är för tidigt att förutse hur det blir, men det behövs i vilket fall som helst en smart lösning och förändring. En första respons kan vara att lätta på några av EU:s tariffer för att mötas halvvägs.

EU bör hålla ett öga på Larry Kudlow som kommer att ersätta Gary Cohn som ekonomisk rådgivare till Trump. Kudlow arbetade som budgetansvarig under Reagan-administrationen och är [frihandelsförespråkare](#). Han står nära nyckelaktören Wilbur Ross, och han kommer att sättas in i arbetet om några veckor. En ytterligare rekommendation är att inte undervärdera kongressens roll, det behövs göras mer lobby där. Detta är relevant med tanke på att amerikanernas reaktioner på Trumps tariffer har varierat från region till region och mindre på grund av ideologi. Det finns möjligheter att påverka och samarbeta med delstater genom att gå direkt via guvernörer, senatorer och kongressledamöter.